

Sygn. akt: III U 1668/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	sekretarz sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 grudnia 2013r. w O.

sprawy z odwołania R. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania R. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 19.09.2013r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje R. K. prawo do emerytury od dnia 1 września 2013 roku,
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt III U 1668/13

UZASADNIENIE

R. K. wniósł odwołanie od decyzji O/ZUS w P. z dnia 19.09.2013r., nr (...), którą tą decyzją ZUS odmówił mu prawa do emerytury wskazując, że na dzień 01.01.1999r. nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Odwołujący domagał się zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w W. (następnie (...) Sp. z o.o. w W.) od dnia 03.10.1977r. do dnia 16.01.1997r. wskazując, że w tym okresie pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podniósł, że R. K. udowodnił na dzień 01.01.1999r. ogólny okres pracy wynoszący 29 lat, 11 miesięcy i 14 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Na dzień 01.01.1999r. odwołujący nie udokumentował zaś żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach. ZUS wskazał,

że do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono w/w okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w W., przekształconym następnie w (...) Sp. z o.o. w W., ponieważ złożone na tę okoliczność świadectwo pracy w szczególnych warunkach nie odpowiada wymogom formalnym, powołano się w nim bowiem na nieaktualne przepisy i wskazano jedynie stanowisko kierowcy, zaś z kart wynagrodzeń wynika, iż dodatek szkodliwy odwołujący otrzymywał tylko w niektórych miesiącach.

Ostatecznie pełnomocnik ZUS rozstrzygnięcie w sprawie pozostawił do uznania Sądu.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 03.09.2013r. R. K. (ur. (...)) złożył w ZUS wniosek o emeryturę.

Po rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy w dniu 19.09.2013r. wydał zaskarżoną decyzję, w której odmówił mu prawa do emerytury wskazując, że na dzień 01.01.1999r. nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

R. K. kwestionując decyzję ZUS z 19.09.2013r. wywodził, że posiada wymagany staż pracy w szczególnych warunkach i domagał się przyznania emerytury i zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w W. (następnie (...) Sp. z o.o. w W.) na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

W ocenie Sądu odwołanie od decyzji z dnia 19.09.2013r. jest zasadne.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- 2) w dniu wejścia w życie ustawy emerytalnej, tj. 1.01.1999r. ma wymagany 25-letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach,
- 3) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Zdaniem Sądu w świetle powyższych przepisów R. K. spełnia przesłanki do uzyskania prawa do emerytury, gdyż osiągnął wymagany wiek oraz na dzień 01.01.1999r. udokumentował wymagany ogólny staż pracy, bowiem organ rentowy wyliczył go na 29 lat, 11 miesięcy i 14 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Odwołujący złożył też wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Przedmiotem sporu był okres pracy w szczególnych warunkach, bowiem R. K. domagał się uwzględnienia okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w W. (następnie (...) Sp. z o.o. w W.) od dnia 03.10.1977r. do dnia 16.01.1997r.

Z akt emerytalnych odwołującego wynika, że odwołujący na okoliczność zatrudnienia w spornym okresie złożył świadectwo pracy w szczególnych warunkach, wystawione w dniu 13.07.1999r. przez (...) Sp. z o.o. w W. wskazujące, że w okresie od 03.10.1977r. do 16.01.1997r. był zatrudniony jako kierowca samochodu ciężarowego specjalistycznego, na stanowisku kierowcy, wymienionym w Wykazie B Dziale VIII poz. 2 wykazu stanowiącego załącznik Nr 1 do Zarządzenia nr 55 Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 14.07.1983r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach (k. 8a.e.). Nadto złożył karty wynagrodzeń i angaże z akt osobowych (k. 10-23a.e.).

ZUS nie uwzględnił tego świadectwa wskazując, iż nie odpowiada ono wymogom formalnym, powołano się w nim bowiem na nieaktualne przepisy i wskazano jedynie stanowisko kierowcy, zaś z kart wynagrodzeń wynika, iż dodatek szkodliwy odwołujący otrzymywał tylko w niektórych miesiącach.

R. K. wywodził, że w w/w okresie wykonywał pracę na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, a w ocenie Sądu udowodnił powyższe twierdzenie i tym samym wykazał wymagany 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach.

Na okoliczność pracy odwołującego w w/w zakładzie Sąd przesłuchał odwołującego oraz zażądał jego akt osobowych, przesłuchał również świadka J. T..

R. K. zeznał, że w zakładzie (...), noszącym następnie nazwę (...), pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Po rozpoczęciu pracy przez ok. 6 miesięcy jeździł samochodem ciężarowym marki S., a potem już do końca zatrudnienia samochodem ciężarowym marki (...), woził pasze do ferm kurzych i ferm, gdzie hodowano zwierzęta(k. 19 a.s.).Odnosząc się do kwestii dodatku za pracę w szczególnych warunkach zeznał, iż przez cały czas pracował w takich samych warunkach, a w dodatek dostawał tylko w niektórych, gdyż zależało to od funduszy zakładu.

Sąd dał wiarę w/w zeznaniom odwołującego, gdyż znalazły one potwierdzenie w zgromadzonej dokumentacji osobowej i zeznaniach świadka J. T..

Świadek J. T. pracował w Przedsiębiorstwie (...) w W. od maja 1977r. przez okres 20 lat na stanowisku kierowcy. Zeznał, że zarówno on, jak i odwołujący byli kierowcami (...) o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 ton i wozili pasze, które wytwarzano w zakładzie, rozwożąc je do odbiorców. Z zeznań tego świadka wynika, że za okres pracy w tym zakładzie wystawiono mu świadectwo pracy w szczególnych warunkach.

Również dokumentacja zawarta w aktach osobowych R. K. potwierdza fakt jego pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Z tych akt osobowych wynika, iż odwołujący od dnia 03.10.1977r. został zatrudniony na stanowisku kierowcy samochodu (...). Z angażu z dnia 01.08.1978r. wynika jednak, że został przeniesiony z dniem 01.08.1978r. na stanowisko kierowcy samochodu (...), co oznacza, że wcześniej musiał zajmować stanowisko kierowcy innego samochodu. Okres ten wynosi ok. 10 miesięcy, co pokrywa się z zeznaniami odwołującego mówiącymi, iż zanim został kierowcą samochodu (...), jeździł samochodem S.. Z akt osobowych wynika również, że wszystkie następne angaże, wystawiane już po 01.08.1978r. wskazują stanowisko odwołującego jako kierowca lub jako kierowca samochodu (...), co koresponduje z zeznaniami świadka i samego odwołującego odnośnie zajmowanego przez niego stanowiska i wykonywanych czynności kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Wniosek ten potwierdza również fakt, iż pracodawca wystawił R. K. świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach w takim właśnie charakterze.

Powyższe dane z akt osobowych, akt emerytalnych oraz zeznania odwołującego i świadka J. T. jednoznacznie wskazują, że w spornym okresie R. K. był zatrudniony jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że do pracy w szczególnych warunkach należy R. K. zaliczyć sporny okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w W. od dnia 03.10.1977r. do dnia 16.01.1997r. (19 lat, 3 miesiące i 15 dni) jako okres zatrudnienia na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Z treści wykazu A Działu VIII poz. 2 stanowiącego załącznik Nr 1 do Rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynika, że prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony są pracami w szczególnych warunkach rozumieniu tegoż Rozporządzenia.

Po uwzględnieniu w/w okresu pracy w szczególnych warunkach odwołujący spełni warunek posiadania 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, a tym samym wszystkie warunki wymagane do przyznania mu prawa do emerytury.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję ZUS z dnia 19.09.2013r. i przyznał R. K. prawo do emerytury od dnia 01.09.2013r., tj. od miesiąca złożenia wniosku.

W pkt 2 wyroku Sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zgodnie z art. 118 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120.

Przepis art. 118 ust. 1a stanowi zaś, że w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

W niniejszej sprawie ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji było ustalenie okresu pracy w szczególnych warunkach w Przedsiębiorstwie (...) w W.. Zdaniem Sądu organ rentowy nie mógł ustalić we własnym zakresie, czy R. K. w tym zakładzie pracował w szczególnych warunkach, bowiem złożone do akt emerytalnych świadectwo pracy w szczególnych warunkach zawierało braki formalne, dlatego nie zostało uwzględnione przez ZUS. Dopiero przeprowadzenie dodatkowych dowodów przez Sąd pozwoliło na ustalenie, na czym polegały obowiązki odwołującego oraz na ustalenie, iż faktycznie wykonywał czynności kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. W tej sytuacji ZUS nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie okresu pracy w szczególnych warunkach w toku postępowania przed tym organem.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.